

fremad i samme Spor, er en Ting for sig — mange af dem er maaske kun, tvungne af Øjeblikkets haarde Tryk, gaaet ind i dette —, men givet er det, at meget stærke Retninger i Tyskland, spændende videre end den halve Part af Befolkningen, som i de allerfleste Stater nu staar til venstre, er med heri. Og det, vi kan uddrage heraf, er, at der bag Locarno-Aftalerne for Vest-europas og Mellemeuropas Vedkommende staar saa stærke Kræfter, at der er et virkeligt Grundlag, paa hvilket man med Rimelighed kan bygge for den kommende Tids Vedkommende.

Den højtærede Udenrigsminister sagde forsigtigt: I de nærmeste Aar er der Udsigt til en fredelig Udvikling, og der er vel faa, der vil paastaa væsentligt mere, efter at vi har oplevet de Begivenheder, som vi i de senere Tider har oplevet i Europa. Men saa meget kan utvivlsomt ogsaa siges nu, at der i de afgørende Storstater i Vest- og Mellemeuropa findes en Erkendelse af, at for de nærmeste Tider er det en bydende Nødvendighed, at man løser de store europæiske Spørgsmaal ad Fredens Vej; og paa Grundlag deraf kan man regne med eller i hvert Fald haabe paa, at en virkelig Overbevisning om en varig Nødvendighed deraf kan vokse op.

Imidlertid, ærede Medlemmer vil ikke slaa sig til Ro dermed. Ærede Medlemmer siger: Ja, men selv om Vest- og Mellemeuropa kunde forliges ordentligt, saa har vi jo Rusland tilbage, og Modsætningen mellem Rusland og England har jo for Danmark en meget stor Interesse. Ja, det er jo en gammel Modsætning. Jeg mindes, at jeg har hørt om den i min Skoletid som det egentlig afgørende Punkt i Europas Politik den Gang. Den Gang førte den ikke frem til nogen stor Styrkeprøve, men deraf kan man naturligvis ikke uden videre drage den Slutning, at den aldrig kommer til det. Men jeg tror dog, der er Grund til her at understrege, at ogsaa i den Henseende byder de nu trufne Aftaler en meget betydningsfuld Forbedring. Det, der kunde føre Rusland frem til at spille paa alle Muligheder og optage en mulig Styrkeprøve med England i andre Verdensdele uden Hensyn til den Følge, det kunde faa for Ruslands Stilling i Europa, var dog i første Række Forventningen om en dybt-gaaende Splid i det vestlige og det mellem-europæiske Omraade; og netop dette, at Locarno-Aftalerne har fjernet denne Baggrund for russisk Politik, kunde dog føre til, at man i Rusland ikke var saa overvættets tilbøjelig til at sætte Sagen paa

Spidsen og styre frem mod en Styrkeprøve med England. Der kan være mange Ting, der tyder paa, at Modsætningen vil blive svær at komme over, men der er dog ogsaa en og anden Udtalelse fra de senere Tider, et og andet i Pagt med de Begivenheder, vi nu har set, som kunde tyde paa en Mulighed for, at Rusland ogsaa tager under Overvejelse den Tanke at blive Medlem af Folkenes Forbund og gaa ind i den almindelige Politik, som knytter sig til Locarno-Aftalerne.

Ærede Medlemmer synes at have den Forestilling, at Rusland er en ganske overordentlig stærk Militærmagt i dette Øjeblik, en Militærmagt af en særegen Beskaffenhed, det mest militaristiske, man kan tænke sig. I nogle Henseender kan man maaske i Rusland i militaristisk Opbygning og Organisation af Samfundet finde Sammenligninger med og naa op paa Siden af de tilsvarende Organisationer i Italien. Men bag dette staar jo dog ikke en virkelig Styrke af militær Karakter i Rusland af en saadan Beskaffenhed, som man her synes at forestille sig. Hvis man vil tage den til Raadighed værende russiske Militærstyrke, er den dog kun omkring Halvdelen af den Militærstyrke, der til enhver Tid var til Raadighed i Rusland i Zarregimentets Tid. Og hvis man vil sammenligne de russiske Udgifter til Militærvæsenet — det er naturligvis et meget groft Udtryk for, hvad dette i Virkeligheden betyder — med de franske eller engelske Udgifter, vil man se, at de russiske Udgifter er beskedne i Forhold dertil. Imidlertid er alle Sammenligningsmuligheder saa vanskelige, at jeg ikke lægger saa overvættets Vægt derpaa. Jeg vil kun understrege, at den Forestilling om, at Rusland skulde være en militært saa ganske overordentlig stærkt udviklet Stat, tror jeg ikke har noget virkeligt Grundlag i den praktiske Verden. Der kan ikke være Tvivl om, at baade Frankrig og England militært er Rusland langt overlegne. Og dertil kommer jo, at bagved enhver Krigsførelse nu maa nødvendigvis staa en industriel Magtudvikling af saadan Karakter, at de industrielle Kræfter kan benyttes i den militære Kamp, og enhver, der vil sammenligne den industrielle Baggrund i de vesteuropæiske Stater med den industrielle Baggrund i Rusland, vil være paa det rene med, hvor himmelvid Forskellen er.

Imidlertid, Spørgsmaalet bliver: Hvis det nu alligevel til syvende og sidst kommer til en saadan Styrkeprøve, som ærede Medlemmer frygter, ja, saa er, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre